

Особе оштећеног слуха (наглуве, глуве или глуво-неме) су осуђене на усамљеност и бављење најтежим (читајте: „најпрљавијим“) пословима, без креативности, уметничког доживљаја, а о раду на филму и у медијима нема ни говора.

Са урођеним или стеченим хендикепом према коме постоје готово институционализоване предрасуде, особе оштећеног слуха су потиснуте на социјалну маргину на којој се, они и њихове породице, најчешће, боре са “голом” егзистенцијом, што доводи и до честих појава деликвенције, нарочито код малолетних особа.

О њиховим животима, проблемима, потребама, али и способностима, талентима, креативношћу ништа не знамо јер су им врата медија углавном затворена.

Уз нашу помоћ те особе могу постати равноправни грађани, што сада практично нису, повратити основно људско достојанство и права која су им угрожена и добити могућност да својим радом обезбеде себи егзистенцију, здравије услове за живот и да допринесе друштву у којем живе, а не да му буду терет.

Врло брзо деца оштећеног слуха коју виђамо по улицама или кафанама како просе могу постати достојанствени, образовани и радно способни грађани који ће плаћати порез и сами почети да помажу друге.

ГЕСТ И СЛИКА СУ „ПРИРОДНА“ ИЗРАЖАЈНА СРЕДСТВА ОСОБА ОШТЕЋЕНОГ СЛУХА!

ПАНТОМИМА, ФИЛМ, ТЕЛЕВИЗИЈА, ИНТЕРНЕТ, МУЛТИМЕДИЈА СУ „ПРИРОДНИ“ МЕДИЈИ И УМЕТНОСТИ ОСОБАМА ОШТЕЋЕНОГ СЛУХА!

Визуелна комуникација је природна орјентација особа оштећеног слуха. Невербална комуникација и пантомима као естетска стилизација „говора тела“, покретне слике и мултимедија су пут до слободног изражавања, комуникације и уметничког доживљаја особа оштећеног слуха и њихове публике.

Пантомима и телевизија чија је претеча неми филм, могу отшкринути врата друштвене изолације у којој се налазе, али и врата едукације и уметности, глобалне комуникације и бизниса.

Пантомима и филм су средство које ће вратити људима оштећеног слуха њихово достојанство и социо-економску признатост, корисност и могућност да напредују у сваком психо-социјалном и друштвено-економском смислу.